

**מה שיותר לומדים, מה שיותר עוסקים בתורה,
יש לנו יותר שמירה והגנה. כל בחר שלומד
מוסיף שמירה. השם רוץ עוד ועוד מגינים
כאל"**

שיחה נדירה התקיימה במעונו של רבן של ישראל מרן גאון ישראל הגאון רבי דוב לנדו שליט"א בניסיון לבקש את עזרתם של בני היישובות במגון פעולות מוחץ לעולמה של תורה * מגזין 'במה' קיבל רשות לפרסם את השיחה המינוחית ובها דעת תורה נחרצת לימים סוערים אלו.

כשהוא נסער וכואב, הודיע רבן של ישראל, מרן גאון ישראל הגראי'יד לנדו שליט"א, באופן שלא זכור כמותו, על צביו ומהותם של בני היישובות הקדושות.

היה זה כאשר על דלת ביתו של מרן ראש הישיבה שליט"א הידפק ראש המכינה הקדם כאית ארzo אשל. דפיקות עזות נשמו על דלת הבית. אשת חבר, הרבנית תליט"א, אשר פתחה את הדלת, שמעה מפי קריאה דחופה להיפגש עם מרן ראש הישיבה שליט"א בנושא הדורש פיקוח נפש.

מפתח חשבונות הנושא, העירה הרבנית תחוי את מרן ראש הישיבה שליט"א, אשר קיבל את האורח בחפצ לב ושאל למקומו. במהלך השיחה ביקש האורח לשאול שאלות יסודיות הרות גורל בכל הנוגע לתפקידים ומהותם של בני היישובות, כאשר ראש הישיבה שליט"א משיב נחרצות.

בשורות הבאות מובה באופן מדויק התמליל אשר ניתן להתרפס מתוכה השיחה שהתקיימה בקודש פנימה, כאשר תוכן הדברים מחזק כל אחד ואחד, בפרט בימים אלו.

"סכנה גדולה"

מרן שליט"א : תדבר ברור, מה אתה רוצה.

אשל : אני רוצה שותפות.

מרן שליט"א : מה שיזק, לומדי התורה הם המגנים. אתה המגן, לא המגן!
אשל : מאז השואה..

מרן שליט"א : אל תספר לי סיפורים היסטוריים, אתה היה חי אז, אני לא יודע אם היה.
אני הייתי בארץ.

אשל : סבא שלי היה בפולין, הוא נרצח.

מרן שליט"א : הייתה מידת הדין, הקב"ה עשה שואה, אנחנו לא יודעים את משפטו די
ומה הגבולות שלו, אנחנו צריכים לדעת מה מוטל علينا לעשות, ואת זה יודעים רק לומדי
התורה וחכמי התורה.

אף אחר לא יכול לומר מה לעשות. הדברים האלה {לימוד התורה} יש בהם גוננים
וגונני גוננים וכל מיני צורות. וזה מה שמנגן علينا.

אניجيد מילים חריפות. אתם יודיעים מה שכתוב בתורה يولא תקיא הארץ אתם
בטמאכם אותה כאשר קאה את הגוי אשר לפניכם. הארץ לא קאה אותנו, כי יש לה
גולות, גולות נגד הקאה. הגולות הם לומדי התורה ואתם רוצים לזרוק את הגולות
ליהם.

אשל : חס ושלום, אני רוצה שימושיך ויגדל עולם התורה.

מרן שליט"א : זה אתה אומר עכשו.

"זורך את הגלולות לים"

מן שליט"א ממשיך: זה דרכי השם, כך הוא מנהיג את העולם. אנחנו רוצים שהשם ישלח הצלחה לכלם, במיוחד יהודים המשכנים השבויים, מה עושים להם שם. זה מטריד אותנו יותר מהכל. זה מטריד אותנו יומם ולילה. אנשים מסכנים ביד אכזרים שאין כמותם. מה אני יכול לעשות למעןם. וזה מדאיג אותנו מאוד מאוד. מדאיג אותנו כל המכב, אנחנו נמצאים בסכנה גדולה והדבר המגן עליו הם למדת התורה ומני שורצה להוציאו אותם מתלמידים הוא שוגג, אבל הוא זורך את הגלולות לים.

לא תקיא הארץ אתכם, למה הארץ לא מקיאה אתכם? בטמאכם אותה! רחמנא ליצלן. אני לא רוצה לדברים לא נעימים, זה לא הזמן וזו לא הדרך, אבל ההצלחה היא רק על ידי לימוד התורה, לימוד התורה בסדר. וכל ביטול או בלבול מלימוד התורה, או ואובי מה שהיא. אתה לא מזיד חס ושלום, אתה שוגג, אתה לא יודע.

אשל: ומלחמת מצוחה? יש מלחמת רשות ויש מלחמת מצוחה.

מן שליט"א: אל תביא לי נסחאות, זה לא פתגמים. בהלכה יש עמקות, גוונים וגווני גוונים. אתה לא יכול לדעת. יש פתגמים שונים כמו, דין דמלוכת דין, ועוד, פתגמים בעלמא. יש בכל הלכה עמקות, דקotas, מרחיב. זה דבר דק ועמוק מאוד וכי שולמד אותו, מי שמכיר אותו, יודע מה היבמה דברים אמרים וכו', זה לא פתגם שאומרים והולכים. אני מצטער, לא נעים לי לדבר ב佐יה כזאת.

אשל: אני מאוד אוהב את הדברים שהרב אומר, כי אני מאוד אוהב את לימוד התורה.

מן שליט"א: אני מאמין שהשם יצליח אותך, יצליח את כל עם ישראל, יצליח את השבויים, זה מה שהכי מדאיג, מי יודע מה עושים להם, ילדים, תינוקות, يولדי. הם נמצאים בידי האכזרים שבאו מותם וגם עם כל המחשבות והפעולות שלכם, לא יודעים מה יוכל לעזור. אנחנו צריכים להתפלל על כולכם, על כולנו, שהשם ישמר עליינו. בזכות לימוד התורה.

זו ההגנה, לימוד התורה. לומד אחד שווה אלף אחרים. מה שיוטר לומדים, מה שיוטר עוסקים בה, יש לנו יותר שמירה והגנה. כל בחור שלומד מוסיף שמירה. השם רוצה עוד ועוד מגינים כאלו.

"סיסמאות"

אשל: אבל, שכט בחור ילק ללויה אחת, לבקר פצוע אחד, מה עם מצוות ביקור חולים.

מן שליט"א: מיללים יפות מאד, אתה יודע סיסמאות, אבל הלכה אתה לא יודע.

אשל: נכון, איני יודע הלכה, لكن באתי אל הרוב לשאול, למה?

מן שליט"א: אני לא בא לרופא לשאול אותו על מעשייו ברפואה, כי לא למדתי רפואה. אני לא שואל פיזיקאי כי אני לא מבין בפיזיקה. גם אתה אל תבא לשאול שאלות. אתה לא יכול לדעת.

אשל: אז תן לי שאלה אחת, בעת צרה זאת.

מן שליט"א: צריך למדוד!

אשל: האם אפשר לבקש שכט בחור ילק פעמי אחת ללויה, לבקר פצוע אחד. להשתתף. הרי גם רבינו עקיבא יצא לבקר חולה.

"שבחור לא יצא אפילו פעם אחת"

מן שליט"א (مزדעק בהתרגשות גדולה): חס ושלום, חס ושלום. בחור צריך למדוד. שבחור לא יצא אפילו פעם אחת. בחור עם נפש רגילה, יראה את הדברים הקשים, לא יוכל אחר כך לחזור ללימוד.

הבחן צריך רק ללמידה. השם חס עליינו בזכות התורה, כמו שלומדי התורה מתרבים, כמה שלומדי התורה מרבים ללמידה, עוד שעה,חצי שעה, עוד עניין. כמו שיותר. הם מגינים עליינו, הם מגינים עליהם.

מגיעו להם תודה רבה. אבל לא עכשו, עכשו הזמן להתפלל...

אתה שוגג, אבל אתה פועל הפוך ממה שאתה רוצה.

אשל: אני נכנס לעזה כדי לחלץ את השבויים ואולי אני איהרג שם.

מן שליט'יא: הקדוש ברוך הוא מנהיג את העולם, הוא הנהיג, הוא מנהיג והוא יהיה. רק הוא המנהיג

והוא אומר לנו מה לעשות ורק חכמי התורה יודעים את דברו, אף אחד אחר לא יכול לידע.

נתפלל שהכל יהיה טוב, אני מאמין לך שהכל יהיה טוב, שתצליח ותינצל מכל פגע וצירה, שלא יפגע בעך דבר, שתחזרו בשלום, אתה וכולם.